

Joulukuun 7.
Pyhittäjäisämme Ambrosioksen,
Milanon piispan, muisto

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 1.säv.

Hyvein kaunistettuasi hallitusistuimen | Sinä sait otollisesti jumalallisesta ohjauksesta myös piispanistuimen. | Armon uskollisena taloudenhoitajana Sinä, Ambrosios, || saitkin periä kaksinkertaisen seppeleen.

Pidättyväisyydessä, vaivannäössä, | paljossa valvomisessa ja jatkuvassa rukouksessa | Sinä, Jumalassa viisas, puhdistit sielusi ja ruumiisi. | Niin Sinä osoittauduit apostolien tavoin meidän Jumalamme valituksi astiaksi || ja sait ottaa vastaan armolahjat.

Rohkeasti Sinä, autuas Ambrosios, | nuhtelit syntiä tehnyttä kuningasta, niinkuin Naatan kerran Daavidia. | Tuomittuasi hänet selvästi erilleen ja kuritettuaasi häntä katumuksessa || Sinä sait jumalallisesti lukea hänet laumaasi.

Toisia stikiiroita, 5.säv.

Pyhittäjäisä, pyhä Ambrosios, | Sinä oikeitten oppien sävelmää kaiuttava lyyra, | joka tenhoat uskovaisten sielut, | Sinä jumalallisen Lohduttajan kaikuva kitara, | Jumalan suuri soitin, kirkon ylistettävä pasuuna ja armolahjojen kirkas lähde, | joka peset pois himojen saastan. | Oi pyhittäjä, ano Kristukselta, rukoile Kristusta, || että Hän antaisi kirkolle yksimielisyyden, rauhan ja suuren armon.

Pyhittäjäisä, autuas Ambrosios, | Sinä tulit jumalankantajaisien kokoukseen | ja julistit selvästi, että yksi Poika on tullut kahdessa olemuksessa lihaksi ja ilmestynyt meille aviota tuntemattomasta, | Isän kanssa yksiolennollisena ja yhtä iankaikkisena, | ja niin Sinä osoitit hullutukseksi Areioksen Jumalaa pilkkaavan kielenpieksennän. | Oi pyhittäjä, ano Kristukselta, rukoile Kristusta, || että Hän antaisi kirkolle yksimielisyyden, rauhan ja suuren armon.

Pyhittäjäisä, ylistettävä Ambrosios, | löydettyään Sinun sielusi puhtaaksi halunsa mukaan | Pyhän Hengen armo asettui Sinuun asumaan laskemattomana valkeutena. | Sen voimalla Sinä aina karkotat eksytyksen henget | ja parannat niiden sairaudet ja heikkoudet, jotka lähestyvät Sinua yksinkertaisin sydämin | ja viettävät valoisaa muistoasi. | Oi pyhittäjä, ano Kristukselta, rukoile Kristusta, || että Hän antaisi kirkolle yksimielisyyden, rauhan ja suuren armon.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 5.säv.

Ketä muistutat, sieluni, | kun joka päivä edistyt pahuudessa | ja lisäät alati haavoihisi uusia vammoja, | niin että kokonaan olet haavoilla, muistamatta, että Tuomari lähestyy, | jonka eteen joudut vastaamaan teoistasi ja saamaan rangaistuksen? | Mutta käänny, lankea Neitseen eteen ja huuda: Oi puhdas Valtiatar, | älä ylenkatso minua, vaikka olenkin suuttanut säälivän Jumalan, || joka ihmisten pelastuksen tähden syntyi Sinusta suuressa laupeudessaan.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 5.säv.

Kun Sinä näit puulla riippumassa rypäleen, | jonka olit viinipuuna kasvattanut istuttamatta, | ja Hänen jumalallisen kylkensä keihään lävistämänä, | Sinä sanoit: Poikani ja Jumalani, mitä tämä on? | Kuinka Sinä, joka parannat kaikki sairaudet ja kärsimykset, | alistut kärsimykseen, vaikka jumalalliselta luonnoltasi oletkin kärsimyksistä vapaa? | Kuinka kiittämätön kansa maksaa hyvät teot näin Hyväntekijälleen? | Oi puhdas Neitsyt, rukoile lakkaamatta, | että Hän vapauttaisi omilla kärsimyksillään minut kärsimyksistä, || että ylistäisin Sinua.

Sinä, Ambrosios, osoitit oikean uskon puolustajaksi, | kirkon perustukseksi, piispojen vahvistukseksi | ja viisaaksi esipaimeneksi, | kun ohjasit laumaasi Jumalisuuden laitumelle | pyyhkien pois petojen tavoin vääräoppisten kurittomat joukot ~ ja Jumalan julistajana kirkastaen | pyhän Kolminaisuuden yksiolennollisuuden.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 2.säv.

Peljättävä ihme, oi nuhteeton! | Sillä Sinä synnytit sanomattomasti Isästä esiin loistaneen yksiolennollisen Sanan. | Sentähden me tunnustamme Sinut, Valtiatar, | totiseksi | Jumalansynnyttäjäksi, | sillä Sinä olet Jumalan totinen Äiti. | Rukoile, oi Jumalan autuuttama, || | Häntä ihmissuvun puolesta.

Kiitosstikiiroina oktoehoksen stikiirat.